

Božični večer v večnem ledu in snegu.

Fritjof Nansen, znani raziskovalec severnih polarnih krajev, ki je že koncem preteklega stoletja na svoji ladji Fram prodril precej daleč v ledeno puščavo, takole popisuje v svojem dnevniku božični večer, ki ga je preživel daleč od svojcev v ledeni pusti s svojim tovarišem Johansenom:

Nedelja, 22. decembra. Sinoči sem se dolgo izprehajal, medtem pa je Johansen kot predpripravo za božične praznike dodobra očedil najino ledeno hišico. Odstranil je pepel iz ognjišča, zbral kosti in odmetke mesa in živil,

jih odnesel na prosto in postrgal od tal debelo plast nesnage, ki je zamrznila z različnimi smetmi, vsled česar je postala najina sobica veliko višja.

Torek, 24. decembra. Danes ob 2. uri popoldne imamo — 24° C. Nocoj je torej sveti večer. Mrzlo in vetrovno je zunaj, hladno in neprijetno v najini izbi. Kako samotno je vsepovsod! Še nikoli nisva praznovala božičnega večera tako žalostno, tako daleč od svojih dragih...

Doma zvonijo sedaj polnočni zvonovi; v duhu prisluškujem njih zvonjenju, ki se vsipa mehko raz domači zvonik v mrzlo zimsko noč. Kako lepo!

Sedaj božiček prižiga svečice na drevescu; otroci planejo v sobo in v veselem razpoloženju zaplešejo okoli drevesca. Ko pridem zopet domov, priredim božičnico samo za otroke! Kajti Božič je čas veselja in v vsaki še tako borni kočici slavijo danes rojstvo Gospoda.

Tudi midva praznujeva z najinimi skromnimi sredstvi božični večer. Johansen je obrnil svojo srajco; jaz sem storil isto in tudi umil sem se v topli vodi. Čisto drugače se počutim in obleka se ne prijemlje več kože kakor poprej. In potem sva si skuhala za slavnostno večerjo jed iz ribje in koruzne moke, pečeno v ribjem olju namesto v maslu, in za nameček sva použila še v olju pražen kruh. Jutri zjutraj si bova pa skuhala čokolado in prigrizovala k njej prepečenec. Pa nama bodo tako minuli prazniki...

Skloni se, mamica!

*„Skloni se, mamica, k meni,
pa mi razodeni,
kaj nocoj gorijo vso noč sveče,
kaj gorijo vse rdeče, vse rdeče?“*

*Oj ti drobno moje dete,
ni noči bolj svete
kot je noč božična, ko se iz oltarja
sam Bogec z nami pogovarja.*

*„Mati, bolj se skloni k meni,
pa še to mi razodeni:
Kaj ne bo več dobrega nam ate,
da bi se pri peči grelj,
prsti so mi že napol oledeneli.“*

*Sinko, joj!
Bogati še vse bolj bogati,
ubogi še vse bolj ubogi so nocoj...*

Katica Špur-Muropoljska.